

prima instanță - I.Țonov
instanța de apel - N.Traciuc, M. Anton, I. Cotruță,

ÎNCHEIERE

03 iunie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curtii Supreme de Justiție

în componență:
Președintele completului,
judecătorul
Judecători

Tamara Chișca-Doneva
Maria Ghervas
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Întreprinderea cu Capital Străin „Agroleon Consulting” societate cu răspundere limitată, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată Întreprinderea cu Capital Străin „Agroleon Consulting” societate cu răspundere limitată împotriva Biroului Vamal Bender privind contestarea refuzului și obligarea restituirea sumei achitate,

împotriva deciziei Curtii de Apel Chișinău din 22 ianuarie 2015, prin care a fost admis apelul declarat de Întreprinderea cu Capital Străin „Agroleon Consulting” societate cu răspundere limitată și casată hotărîrea Judecătoriei Căușeni din 02 octombrie 2014,

c o n s t a t ă ;

La 25 martie 2014 Întreprinderea cu Capital Străin „Agroleon Consulting” societate cu răspundere limitată s-a adresat în instanța de judecată cu cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Vamal Bender în care a solicitat anularea refuzului Biroului Vamal Bender nr.01-12/721 din 30 decembrie 2013 cu privire la restituirea drepturilor de import achitate și restituirea drepturilor de import achitate în sumă de 263 660,41 lei TVA și 54077,13 lei taxe vamale.

În motivarea pretențiilor înaintate a reiterat că la 09 decembrie 2013 a depus în adresa Biroului Vamal Bender o cerere privind restituirea drepturilor de import achitate în plus, iar la 14 februarie 2014 a primit refuzul nr.01-12/721 din 30 decembrie 2013 cu privire la restituirea drepturilor de import plătite în plus, cu care nu este de acord.

Indică că în perioada 10 iulie 2013-25 iulie 2013, prin intermediul Biroului Vamal Bender, post vamal intern Hîrbovăț a transportat șase camioane încărcate cu șrot, conform contractului de cooperare nr.1 din 29 august 2012 și autorizației nr.01-12/329 din 31 mai 2013. În rezultatul trecerii prin postul vamal intern Hîrbovăț, de către inspectorii vamali au fost întocmite chitanțele de percepere a obligațiilor vamale de la persoane fizice - formular tipizat TV-14, în baza cărora au

fost percepute și achitate taxa pe valoare adăugată și taxa vamală, deși în facturile de transportare anexate a fost indicat că marfa este transportată după prelucrare conform contractului nr. 1 din 29 august 2012, conform autorizației nr.01-12/329 din 31 mai 2013, iar în chitanțe este indicat tipul declarației - import, țara de plecare, Moldova și lipsește semnătura persoanei împuternicite și ștampila reclamantei.

Mai indică că potrivit Codului vamal, subiecții impunerii sunt persoane juridice al căror obiect de activitate sunt prevăzute operațiuni de import sau export, iar potrivit art.31 alin.(1) Cod vamal, importul este regimul vamal în care mărfurile introduse pe teritoriul vamal primesc statutul de mărfuri puse în liberă circulație numai după ce sunt plătite drepturile de import și sunt aplicate măsurile de politică economică. Mărfurile ce trec frontiera vamală se supun taxei vamale, conform Legii cu privire la tariful vamal. Taxa vamală reprezintă o formă de colectare la buget a unei părți a valorii mărfurilor livrate, serviciilor prestate, care sunt supuse impozitării pe teritoriul Republicii Moldova, precum și a unei părți din valoarea mărfurilor, serviciilor impozabile importate în Republica Moldova.

Consideră acțiunile organului vamal ilegale deoarece pe parcursul procesului de vămuire mărfii au fost prezentate toate documentele necesare.

Prin hotărîrea judecătoreiei Căușeni din 02 octombrie 2014 acțiunea înaintată de Întreprinderea cu Capital Străin „Agroleon Consulting” societate cu răspundere limitată s-a respins ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 ianuarie 2015, a fost admis apelul declarat de către Întreprinderea cu Capital Străin „Agroleon Consulting” societate cu răspundere limitată.

S-a casat hotărîrea judecătoreiei Căușeni din 02 octombrie 2014 și s-a emis o nouă hotărîre prin care cererea de chemare în judecată înaintată de Întreprinderea cu Capital Străin „Agroleon Consulting” societate cu răspundere limitată împotriva Biroului Vamal Bender privind contestarea refuzului și restituirea sumei achitate, s-a respins ca depusă cu omiterea termenului de prescripție extinctivă.

La 14 aprilie 2015, Întreprinderea cu Capital Străin „Agroleon Consulting” societate cu răspundere limitată a declarat recurs împotriva hotărîrilor judecătorești, cerînd admiterea recursului, casarea acestora și emiterea unei noi hotărîri prin care pretențiile înaintate de Întreprinderea cu Capital Străin „Agroleon Consulting” societate cu răspundere limitată să fie admise integral.

În motivarea recursului a afirmat că, concluzia instanței de apel este greșită deoarece la examinarea cauzei în fond Biroul Vamal Bender nu a solicitat aplicarea termenului de prescripție.

Indică că Biroul Vamal Bender nu a dovedit faptul prin probe admisibile și pertinente că facturile de expediție n-au fost prezentate în momentul traversării mărfii prin postul vamal intern.

Consideră că instanța de apel a interpretat în mod eronat legea în partea argumentului precum că nu sunt aplicabile la caz prevederile art. 289 alin.3 Cod Vamal, fapt ce contravine probatoriului administrat.

Prin urmare, recurentul și-a întemeiat pretențiile invocate în recurs prin prisma prevederilor art. 432, alin. (2), lit. a) și b) Cod de Procedură Civilă, care statuează expres că se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească nu a aplicat legea care

trebuia să fie aplicată.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Potrivit avizului de recepție (f.d.99) recurentul a recepționat decizia instanței de apel, la 27 februarie 2015, astfel recurentul s-a conformat prevederilor legale și recursul declarat la 14 aprilie 2015, este depus în termen, potrivit prevederilor art.434 Cod de Procedură Civilă.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de Procedură Civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de Procedură Civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art.432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform cărei recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcei contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Tot odată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Argumentele invocate de către recurent poartă un caracter declarativ, se combat cu probele administrate și nu au suport legal.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material, procedural și apreciind corect probele administrate a emis o hotărâre legală, iar argumentele invocate de Întreprinderea cu Capital Străin „Agroleon Consulting” societate cu răspundere limitată în cererea de recurs poartă caracter declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 Cod de Procedură Civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Întreprinderea cu Capital Străin „Agroleon Consulting” societate cu răspundere limitată se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecători

Maria Ghervas

Dumitru Mardari